מנחות יא. (המשנה) עד יב.(סוף המשנה)

ביאורי מושגים

לבונה הבאה עם המנחה - כל מנחה (חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות) באה יחד עם לבונה. הלבונה ניטלת יחד עם הקומץ ומוקרבת על המזבח.

לבונה הבאה בפני עצמה - אדם שהתחיי להביא לבונה מביא לבונה בלבד ומקטירה על המזבח.

סיכום הסוגיא המשנה חיסר או ריבה את השמן - פסול חיסר את הלבונה - פסול הגמרא מיעוט לבונה מח' תנאים בנוגע לכמות כולם למדו את שיטתם הלבונה ר"מ - חייבים קומץ גם בסוף מהפסוק - 'ואת כל הנדרשת בסוף ר"י - מספיק שני קמצים בסוף הלבונה אשר על המנחה ר"ש - מספיק קומץ אחד בסוף רוב האמוראים - המח' רק לגבי לבונה הנלווה למנחה ולא לגבי לבונה בודדה מח' אמוראים בהסבר מח' אמורא בודד (או רבי אמי או רבי יצחק נפחא - המח' בכל המקרים התנאים

ריבוי לבונה

מח' ראשונים בהבנת ריבוי הלבונה

רשי ורמב"ם - הוסיף עד קומץ כשר, מעל פסול.

רמי בר חמא: הופרשו

הקובע הוא הקמיצה

שני קמצים הרגע

תוס' - הוסיף עד קומץ פסול, קומץ שלם כשר.

המשנה

- 1. חשב לאכול או להקטיר דבר שדרכו בכך -- חוץ לזמנו פיגול וחייבים כרת, חוץ למקומו פיגול.
 - 2. נפסל הקרבן בפסול נוסף האוכל מחשבת חוץ לזמנו אינו חייב כרת.
- 3. נפסל קודם בחוץ לזמנו ואחר כך בחוץ למקומו ר' יהודה: חייב כרת, חכמים: פטור מכרת.